

[Robert Mikkelsen.]

Formueskatten, og saa kunde der jo være Tale om en Omsætning af Bøden til Hæfte, som man kender fra andre Omraader, hvis Betalingen ikke indgik.

Naar der i Loven er fastsat Straf op til 6 og 10 Gange den besvegne Skat, er det sikkert, fordi Rigsdagen dengang har ment, at der virkelig i grove Tilfælde burde gives Bøder af en saadan Størrelse, og saa kan det ikke hænge rigtigt sammen, at man overvejende holder sig nede paa 2 Gange som højeste Sats. Mon det ikke skulde være Praksis, der er noget forkert ved her? Da det nu er den højtærede Finansminister, der er Dommer i disse Sager, vil jeg gerne spørge Ministeren: Vil der efter de nye Regler om 3 og 5 Gange Beløbet være større Chance for, at vi naar op paa Maksimum, end efter de hidtidige Regler om 6 og 10 Gange Beløbet? Hvis vi skal blive nede paa de 2 Gange Beløbet, er det jo ganske ligegyldigt, om vi forandrer Loven. Det er ligegyldigt, om Rigsdagen bestemmer, at det skal hedde 5, 10 eller 20 Gange Beløbet, naar Finansministeriet siger: det er kun 2. Saa maa man her ligesom forleden, da vi drøftede Forræderiloven, stille Spørgsmaalet saaledes, om vi da skal lave Loven om for at faa den til at stemme med, hvad der faktisk dømmes efter, eller om man ikke snarere skulde finde Metoder, som kunde føre til, at de, der skal administrere Loven, ogsaa retter sig efter den. Jeg tror, at den højtærede Finansminister maa have til Hensigt at ændre Praksis, og at dette er Grundlaget for den her foreslaaede Ændring. Jeg haaber, at det maa forholde sig saaledes, men jeg vil gerne have en udtrykkelig Udtalelse herom, fordi Motiveringen for Lovændringen jo er lidt besynderlig.

Jeg vil gerne understrege i denne Forbindelse, at jeg finder selve den Strafferamme, der er fastsat, baade Hæfte og Fængsel og i og for sig ogsaa de 3 og 5 Gange som Bødestraf, passende. Det har jeg ikke noget imod. Det, jeg kritiserer, er blot den uregulære, gedulgte Maade, Sagerne skal behandles paa.

Og her kommer jeg til det sidste Punkt, Bestemmelsen i § 13 om Offentliggørelse af Navn og Størrelse af Efterbetalingen i større Sager. Det er en Bestemmelse, som jeg finder ganske utilfredsstillende. Det bliver vanskeligt at finde en passende Fortolkning af, hvad „større Sager“ er.

Bestemmelsen kan ogsaa faa uheldige Konsekvenser under Skattesagens Behandling. Der er nu Spørgsmaalet om Offentliggørelse. Man kan risikere, at Spørgsmaalet

om Offentliggørelse faar Indflydelse paa Skatteraadets Stilling ved Bedømmelsen af Skatteyderens Forhold i det hele taget, og det er ogsaa forkert kun at offentliggøre et Navn og et Beløb, saadan at Offentligheden afskæres fra at bedømme, hvad det hele egentlig drejer sig om, hvor groft Forholdet har været, hvor længe det har været o. s. v.

Det ærede Medlem Hr. Øllgaard talte om at „hænge ud“ og sagde, at det var ikke danske Metoder. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at Offentlighed i Retsplejen er en dansk Metode, og det er jo blot det, der her er Tale om. Men det er det, vi stadig væk ikke faar indført, naar det drejer sig om Skattesvig. Alle disse Ulemper vilde man undgaa ved at overlade Paadømmelsen af disse Sager til Domstolene, hvor saadanne Skattesnydere saavel som Bankrøvere og de, der har cyklet uden Cykellygte efter Mørkets Frembrud, maa finde sig i at faa deres Sag behandlet i fuldt Dagslys som den grove eller mindre væsentlige Forseelse, det nu kan være.

Jeg vil haabe, at det især paa disse sidste Punkter, jeg har nævnt, kan lykkes at faa Forslaget forbedret under Udvalgsbehandlingen, men jeg vil dog slutte med at sige, at Forslaget trods visse Mangler efter min Mening er et betydningsfuldt Skridt i den rigtige Retning, og det tjener den højtærede Finansminister til Ære, at han har fremsat det saa hurtigt, efter at det er afgivet af Skattekommissionen. Jeg kan med de Forbehold, jeg har nævnt, anbefale det til velvillig videre Behandling.

Axel Sørensen: Det her fremsatte Lovforslag er jo fremgaaet af Skattekommissionens Arbejde efter Tilskyndelse af den højtærede Finansminister, idet man i Vinterens Løb ved den gentagne Behandling af Skattelove har udtrykt Ønske om en Forenkling og Forbedring af vort Skattevæsen. Dette Forslag er Udtryk for, hvad Skatteyderen er pligtig til, og hvad han ikke maa, og der er tre Ting, der trækkes stærkt op: Selvangivelse af Indkomst og Formue, Kontrol med Selvangivelser, og Straffebestemmelser.

De foregaaende Ordførere har gennemgaaet de forskellige Paragraffer og gjort Bemærkninger dertil. Jeg vil gerne sige med Hensyn til Udførelsen af hele dette store Arbejde, at det lægges jo i første Instans ud til de skattelignende Myndigheder, Sogneraad og Byraad.

Naar det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen saa kraftigt fremhævede visse